

Sadržaj

1. Klasifikacija modela.....	3
1.1 Modeli koji su razmotreni u pregledu.....	4
1.1.1 Statički modeli koji se danas koriste.....	4
1.1.2 Modeli zasnovani na entropiji: LILT.....	5
1.1.3 Prostorno-ekonomski modeli: MEPLAN i TRANUS.....	6
1.1.4 Prostorno ekonomski modeli: METROSIM.....	6
1.1.5 Modeli aktivnosti: DELTA i URBANSIM.....	7
1.1.6 Modeli aktivnosti sa mikrosimulacijom: IRPUD.....	8
2. Pregled modela iskorišćenosti zemljišta i saobraćaja.....	9
2.1 Uvod.....	9
2.2 Postojeći modeli iskorišćenosti gradskog zemljišta i saobraćaja.....	10
2.3 Procesi urbanih promena.....	10
3. Dvadeset modela urbanog razvoja.....	13
3.1 Sveobuhvatnost	14
3.2 Struktura modela.....	14
3.3 Teorijske osnove.....	15
3.4 Dinamika.....	17
3.5 Uslovi koje moraju da ispune sakupljeni podaci.....	18
3.6 Podešavanje i provera.....	18
3.7 Operativnost.....	18
3.8 Primenljivost.....	18
4. Budući modeli saobraćaja-iskorišćenosti zemljišta u gradovima.....	19
5. Zaključak.....	22

1. Klasifikacija modela

U svrhe ovog pregleda, kao i kod prethodnog poređenja modela, podelićemo ih na pet grupa, kako je to prikazano na slici 3.1. Prvi sloj drveta, koji počinje od vrha izdvaja grupu modela čija je svrha da optimizuju urbane sistema a ne da predviđaju njihovo ponašanje. Ovakvi modeli namenjeni su kao tehnike koje pronalaze određeni „dizajn“ optimizacije konkretne funkcije, pa se stoga razlikuju od većine modela koji reaguju na ulazne veličine korisnika. Ovi modeli optimizacije mogu biti od koristi u istraživanju i dugoročnom planiranju, ali generalno se teško povezuju sa praktičnim problemima u planiranju pojedinih gradova ili regiona. U skladu sa time, nećemo ih dalje uzimati u obzir.

Drugi sloj drveta razdvaja statičke i kvazi-dinamičke modele. Statički modeli predstavljaju jednu tačku u vremenu, dok kvazi-dinamički modeli koriste vremenske serije, gde dolazi do promena u saobraćaju od serije do serije, što ima uticaj na iskorišćenost zemljišta. Veći deo početnog rada u razvoju modela iskorišćenosti zemljišta sastojao se od statičkih modela koji su pokušavali da predvide lokaciju određenih promenljivih veličina, uzimajući druge promenljive kao date (videti na primer kod Laurija, 1964. godine, i ceo skup modela inspirisanih Laurijevim, koji su pregledno dati kod Batija, 1976. godine). Ovakvi modeli očigledno ne mogu predstaviti na realan način procese urbanih promena koje, po svojoj prirodi, zahtevaju određeno vreme da reaguju na promenjivu situaciju. Iz ovog razloga, statički modeli više nisu u vrhu onih koji se danas koriste, od trenutka kada je početo sa primenom ISGULTI projekta početkom 80-ih godina (videti belešku o ISGULTI-ju, posle literature). Statički modeli su međutim zadržali određeni značaj kada su dinamički modeli preskupi za primenu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com